

"نهال و بذر"
جلد ۲۰، شماره ۱، سال ۱۳۸۳

ارتباط میان سطح پلوئیدی و تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنے در سرده یونجه*

Relationship Between the Ploidy Level and Chloroplast Number in Stomatal Guard Cells of *Medicago* sp.

فرنگیس قنواتی، جواد مظفری و علی اصغر معصومی

مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر

تاریخ دریافت: ۸۲/۳/۲۷

چکیده

قنواتی، ف.، مظفری، ج.، و معصومی، ع. ا. ا. ۱۳۸۳. ارتباط میان سطح پلوئیدی و تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنے در سرده یونجه. نهال و بذر ۲۰: ۱۱۷-۱۲۷.

تعیین سطح پلوئیدی اهمیت فراوانی در مطالعه روابط خویشاوندی گونه‌ها، تهیه هیبریدهای بین گونه‌ای و برنامه‌های بهبودی گیاهان دارد. این کار معمولاً از طریق شمارش کروموزمی در سلول‌های مریستم ریشه انجام می‌گیرد. سرده یونجه (*Medicago* sp.) با حدود ۸۵ گونه علفی یک ساله و چند ساله دارای سطوح پلوئیدی متفاوتی بوده، ولی از آنجا که اندازه کروموزم‌ها در گونه‌های این سرده بسیار کوچک است، شمارش کروموزمی سلول‌های بدنی در مرحله متافاز به سختی امکان‌پذیر است. بنابراین در این تحقیق برای اولین بار امکان استفاده از شمارش کلروپلاست سلول‌های محافظ روزنے به عنوان یک روش جانشین ساده و آسان برای تعیین سطح پلوئیدی در یونجه مورد بررسی قرار گرفت. به همین جهت ارتباط و همبستگی سطح پلوئیدی و تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنے، در ۱۷ گونه این سرده مطالعه گردید. از برگ‌های جوان میانی گیاهان گلخانه‌ای هر گونه سه نمونه به طور تصادفی انتخاب و تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنے سطح زیرین برگ در پیست جفت سلول شمارش گردید. برای تعیین سطح پلوئیدی، روش معمول شمارش کروموزم در سلول‌های متافازی مریستم انتهایی ریشه انجام و حداقل ده پنهانه متافازی میتوز برای هر گونه مطالعه گردید. نتایج نشان‌دهنده همبستگی مستقیم ($r = .۹۸$) سطح پلوئیدی با تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنے در گونه‌های تراپلوئید. برای تعیین سطح پلوئیدی، روش نوین برای مشاهدات فوق شمارش کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنے به عنوان یک روش نوین برای تعیین سطح پلوئیدی در سرده یونجه توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: یونجه، سطح پلوئیدی، سلول محافظ روزنے، کلروپلاست.

* بخشی از پایان‌نامه دکتری نگارنده اول دزدانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران.

مقدمه

محدود کننده به کارگیری تکنولوژی هاپلوبتید بریدینگ می باشد. این روش که شامل مراحل مختلفی جهت آماده سازی نمونه نظری جوانه زنی بذر سالم، مراحل پیش تیمار، تثیت، هیدرولیز، رنگ آمیزی، اسکواش و نهایتاً بررسی میکروسکوپی نمونه ها می باشد، کاری وقت گیر و تخصصی بوده و نیازمند تعداد زیادی بذر سالم است. بنابراین در دسترس داشتن یک روش جانشین ساده، آسان و مقرون به صرفه مانند شمارش کلروپلاست های سلوهای محافظه روزنه ضروری بوده و می تواند کارایی برنامه های اصلاحی یونجه را به میزان قابل توجهی افزایش دهد. کلروپلاست یک اندامک منحصر به فرد در سلوهای گیاهی است که نقش بسیار مهمی در متابولیسم های اولیه مانند فتوستنتز و احیاء نیترات دارد. مطالعات اخیر نشان داده است که تقسیم کلروپلاست و تعداد آن در سلوهای برگ تحت تاثیر ژنوم هسته می باشد (Leech, 1981) و رابطه مستقیم تعداد کلروپلاست در سلوهای محافظه روزنه با سطح پلوئیدی در بعضی از گونه های گیاهی اثبات شده است. با توجه به سهولت و کم هزینه بودن شمارش کلروپلاست های سلوهای محافظه روزنه در مقایسه با روش معمول شمارش کروموزم های سلوهای مریستم انتهایی ریشه، از این روش برای تعیین سطح پلوئیدی در آنها استفاده شده است. همبستگی تعداد کلروپلاست ها در سلوهای محافظه روزنه و سطح پلوئیدی در گیاهان گوجه فرنگی (Koorneef et al., 1989)، سبب زمینی

سرده یونجه (*Medicago* sp.) با حدود ۸۵ گونه علفی یک ساله و چند ساله (Small and Jomphe, 1989) بزرگ ترین و مهم ترین سرده های تیره بقولات و از گیاهان علوفه ای و مرتتعی با ارزش این تیره به شمار می رود. از این سرده در ایران ۲۲ گونه یک ساله و چند ساله موجود است که در مناطق مختلف آب و هوایی انتشار داشته و از تنوع ژنتیکی بالایی برخوردارند و به عنوان یک ذخیره ژنی غنی و ارزشمند برای اصلاح یونجه زراعی محسوب می شوند. استفاده از انجام تلاقی ژنتیکی میان انواع غیر زراعی با گونه زراعی راهی برای فائق آمدن بر نارسائی های یونجه زراعی، افزایش مقاومت آنها به تنش های محیطی و بیماری ها و افزایش عملکرد کمی و کیفی است. ذخیره ژنی یونجه دارای سطوح پلوئیدی متفاوت دیپلوبتید و تترابلوبتید با عدد پایه کروموزمی متفاوت ۷، ۸ و ۹ می باشد که موجب پیچیدگی کار اصلاح آن با استفاده از این منابع ژنتیکی می گردد. بنابراین تعیین سطح پلوئیدی نه تنها اهمیت فراوانی در مطالعه روابط خویشاوندی گونه ها داشته، بلکه حائز اهمیت زیادی در تهیه دورگه های بین گونه ای، مطالعات ژنتیکی و برنامه های به نژادی آن است. از آن جا که اندازه کروموزم ها در گونه های این سرده بسیار کوچک است، تعیین سطح پلوئیدی از طریق روش معمول شمارش کروموزمی در سلوهای مریستم ریشه در برنامه های اصلاحی گستردگی مشکل بوده و یکی از عوامل

کلروپلاست‌های بیشتری نسبت به برگ‌های جوان‌تر دارند. در مورد امکان استفاده از این روش در تعیین سطح پلولیدی یونجه تاکنون مطالعه‌ای صورت نگرفته است. بنابراین در این تحقیق امکان به کارگیری شمارش کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنه به عنوان یک روش آسان، دقیق و کارآمد در تعیین سطح پلولیدی گونه‌های سرده یونجه بررسی شده و کارایی آن با شمارش کروموزمی سلول‌های متافاز میتوزی مقایسه گردیده است.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی

بذر ۱۷ گونه یونجه شامل *M. sativa* L. ، *M. scutellata* (L.) ، *M. rugosa* Desr. ، *M. noeana* Boiss. ، Mill. Gard. ، *M. minima* (L.) Bartalini. *M. littoralis* ، *M. truncatula* Gaetn. ، *M. coronata* (L.) Bartalini. ، Rhode. *M. laciniata* (L.) Mill. ، *M. radiata* L. ، *M. arabica* (L.) Huds. ، Gard. ، *M. ciliaris* (L.) Krocke. ، *M. polymorpha* L. ، *M. lupulina* L. *M. rigidula*(L.) All. ، *M. constricta* Durieu. و *M. orbicularis*(L.) Bartalini. جمع‌آوری شده از رویشگاه‌های اصلی در مناطق مختلف (جدول ۱) در گلدان‌های پلاستیکی به عمق دوسانتی متر حاوی ماسه بادی، خاک برگ و خاک مزرعه در فصل پاییز در گلخانه بانک ژن گیاهی ملی ایران کشت گردیدند. برای این

(Schreiter *et al.*, 1989) و گندم گونه (*Hawke and Leech, 1990*) *T. monococcum* اثبات شده است. در مطالعه دیگری همبستگی معنی‌داری میان تعداد کروموزم، اندازه دانه گرده و تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنه در گیاه *Lathyrus odoratus* L. (Murray and Standing, 1992) هیبریدهای یمن گونه‌ای *A. stenosperm* L. و *Arachis hypogaea* L. (Singsit and Oaias-Akians, 1992) مشاهده شد. مطالعه اخیر شمارش تعداد کلروپلاست را روش مناسبی برای تعیین گیاهان $2n$ ، $3n$ ، $4n$ و $6n$ اعلام نمود. رنگ‌آمیزی و شمارش کلروپلاست در حداقل بیست سلول محافظ روزنه‌ای در اپیدرم برگ توانست گیاهان سطوح دیپلوبلید، تترابلوبلید و تریبلوبلید حاصل از کشت بافت ساقه سیب زمینی (Cardi *et al.*, 1992) را مشخص نماید. اهری زاد (۱۳۷۰) برای تعیین سطح پلولیدی یونجه‌های یک ساله از تعداد روزنه استفاده نمود. مطالعه دیگری نشان داد که تعیین سطوح پلولیدی گیاهان سیب زمینی حاصل از کشت بافت غده با شمارش کلروپلاست‌های محافظ روزنه بدون رنگ‌آمیزی و بدون جداسازی اپیدرم نیز با استفاده از میکروسکوپ لایزر نگاری زری (Laser Scanning Confocal Microscopy) امکان پذیر است (Mozafari *et al.*, 1997). این مطالعه نشان داد که برگ‌های میانی تعداد

شدن و یک روز در میان آبیاری گردیدند. پس از این که دانه رست‌ها به حدود ده برگی رسید برای شمارش کلروپلاست مورد استفاده قرار گرفتند.

کار به طور مکانیکی و با استفاده از کاغذ سمباده سطح بذرها خراش داده و سپس بذرها با قارچ کش بنویل ضد عفونی شدند. گیاهان در شرایط دمایی ۲۰-۲۵ درجه سانتی گراد پرورش داده

جدول ۱- محل جمع‌آوری گونه‌های مختلف *Medicago*

Table 1. Collection sites of different *Medicago* species

گونه Species	محل جمع‌آوری Collection site
<i>M. sativa</i>	Ardebil: Dailaman, Karvana, 1000m, Ghanavati 6441*
<i>M. rugosa</i>	Khuzestan: Ahvaz, Hamidieh, 18m, Ghanavati 6462
<i>M. scutellata</i>	Bushehr: Dashtestan, Tang-e-Zard, 460m, Ghanavati 6307
<i>M. coronata</i>	Khuzestan: Masjedsolaiman , 110m, Ghanavati 6469
<i>M. radiata</i>	Fars: Firuz abad, Ismail abad 1450m, Ghanavati 6053
<i>M. rigidula</i>	Kermanshah: Ghasr-e-Shirin, 350m, Ghanavati 6134
<i>M. polymorpha</i>	Gilan: Lahijan, 10 m, Ghanavati 6496
<i>M. constricta</i>	Kermanshah: Ghasr-e-Shirin, 350m, Ghanavati 6129
<i>M. noeana</i>	Lurestan: Aleshtar, Raimaleh, 1500m, Ghanavati 6074
<i>M. minima</i>	East Azarbaijan: Arasbaran, 1460m, Ghanavati 6195
<i>M. truncatula</i>	Fars: Kazerun, Chenarshahijan, 810m, Ghanavati 6335
<i>M. littoralis</i>	Busheher: Genaveh, 10m, Ghanavati 6212
<i>M. orbicularis</i>	West Azarbaijan: Piranshahr, 1440m, Ghanavati 6173
<i>M. laciniata</i>	Khuzestan: Omidieh, Ragsefid, 100m, Ghanavati 6260
<i>M. arabica</i>	Golestan: Agh ghala, Marzankalateh, 80m, Ghanavati 6206
<i>M. ciliaris</i>	Khuzstan: Behbahan, Marun, 300m, Ghanavati 6343
<i>M. lupulina</i>	Qazvin: Abiek, 1300m, Ghanavati 6066

* کد نمونه گیاهی در هر باریوم بانک ژن گیاهی ملی ایران.

* Code of specimen in herbarium of National Plant Genebank of Iran.

جلوگیری از تبخیر، برگ‌ها در کيسه پلاستیکی قرار داده و سریعاً به آزمایشگاه منتقل شدند. با استفاده از تیغ جراحی قطعه‌ای کوچک از اپیدرم سطح زیرین برگ برداشته شد و روی

شمارش تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظه

روزنه

از برگ‌های میانی گیاهچه‌ها (میانگره ۶-۵)، به طور تصادفی سه نمونه انتخاب و برای

نتایج و بحث

سطح پلوئیدی با استفاده از شمارش تعداد کروموزم‌های سلول‌های متافاز میتوز در ۱۷ گونه از سرده *Medicago* تعیین گردید که در جدول ۲ نشان داده شده است. این مشاهدات نشان داد که گونه‌های *M. sativa* و *M. scutellata* و *M. rugosa* کروموزوم بوده و تترابلوئید می‌باشند که تترابلوئید بودن این گونه‌ها با گزارش‌های قبلی مطابقت دارد (شریعت و همکاران، Bauchan and Elgin, ۱۹۸۴؛ ۱۳۸۰، *M. truncatula* (Mariami, ۱۹۹۶، *M. noeana*، *M. radiata*، *M. littoralis*، *M. arabica*، *M. orbicularis*، *M. minima*، *M. coronata* و *M. laciniata*، *M. lupulina* دارای ۱۶ کروموزم و دیپلوئید بوده که عدد پایه کروموزمی آن‌ها ۸ می‌باشد، در حالی که گونه‌های *M. rigidula*، *M. Polymorpha* و *M. constricta* دارای فقط ۱۴ کروموزم بودند که نشانگر دیپلوئید بودن آن‌ها با عدد پایه کروموزمی ۷ است، نتایج به دست آمده گزارش‌های قبلی را تأیید می‌کند (میرزاوی ندوشن و همکاران، ۱۳۸۰؛ شریعت و همکاران، ۱۳۸۰؛ گرانچیان، ۱۳۷۲؛ Mariami et al., ۱۹۹۶) از میان گونه‌های مورد بررسی در این تحقیق گونه *M. ciliaris* دارای ۱۸ کروموزم بود که نشانگر وجود عدد پایه کروموزمی ۹ در این گونه می‌باشد. این نتیجه در گزارش

یک لام قرار داده و با محلول لوگول رنگ آمیزی شد. پس از قرارگیری لام روی لام، در زیر میکروسکوپ نوری با بزرگنمایی ۴۰۰ مشاهده و تعداد کلروپلاست‌ها در بیست جفت سلول محافظ روزنہ شمارش گردید و میانگین و انحراف معیار برای هر گونه تعیین شد.

شمارش کروموزمی

بذرهای تیمار شده به روشهای در بالا به آن اشاره شد در تستک‌های پتری محتوى کاغذ صافی مرتبط قرار گرفت و جهت جوانه‌زنی به ژرمیناتور ۲۵ درجه سانتی گراد منتقل گردیدند. پس از گذشت حدود ۴۸ ساعت که ریشه‌چهها به اندازه ۱/۵-۱ سانتی‌متر رشد کردند، ریشه‌چههای را جدا و به محلول پیش تیمار آلفا برمو نفتالین منتقل و به مدت ۴ ساعت در یخچال نگهداری شدند. پس از شستشو با آب مقطر در محلول فیکساتور لویتسکی (محلول یک به یک فرمالین ده درصد و کروم اکسید یک درصد) قرار داده و در یخچال نگهداری گردیدند. پس از گذشت ۳۰-۴۲ ساعت ریشه‌چههای را به مدت سه ساعت در آب جاری شستشو و در الکل ۷۰ درصد نگهداری شدند. ریشه‌چههای در محلول سدیم هیدروکسید نرمال به مدت ۱۵ دقیقه در حمام آبی ۶۰ درجه سانتی گراد هیدرولیز و با هماتوکسیلین رنگ آمیزی و پس از اسکواش حداقل ده پهنه متافازی میتوز برای هر گونه مطالعه گردید.

پایه کروموزمی ۹ در این گونه ممکن است مشاهده شود، در هر صورت تحقیق حاضر اولین گزارش از این مشاهده در ایران می‌باشد.

محققان قبلی به چشم نمی‌خورد. در یک بررسی (Heyn, 1963) پیشنهاد شده است که هم عدد پایه کروموزمی ۸ و هم عدد

جدول ۲- تعداد کروموزوم، تعداد کلروپلاست و سطح پلوئیدی در گونه‌های یونجه

Table 2. Number of chromosomes, number of chloroplasts and ploidy level in *Medicago* sp.

گونه Species	تعداد کروموزوم No. chromosome	سطح پلوئیدی Ploidy level	تعداد کلروپلاست No. Chloroplast			میانگین Mean ± SD
			حداقل Minimum	حداکثر Maximum		
<i>M. sativa</i>	32	4x	14	16		14.7±0.80
<i>M. rugosa</i>	32	4x	14	17		15.1±0.89
<i>M. scutellata</i>	32	4x	14	16		14.5±0.60
<i>M. coronata</i>	16	2x	8	10		9.2±0.62
<i>M. radiata</i>	16	2x	8	10		8.8±0.64
<i>M. rigidula</i>	14	2x	7	9		8.0±0.65
<i>M. polymorpha</i>	14	2x	7	9		7.9±0.79
<i>M. constricta</i>	14	2x	7	9		7.7±0.73
<i>M. noeana</i>	16	2x	9	11		10.2±0.89
<i>M. minima</i>	16	2x	8	10		9.0±0.69
<i>M. truncatula</i>	16	2x	8	10		9.3±0.72
<i>M. littoralis</i>	16	2x	8	10		9.0±0.73
<i>M. orbicularis</i>	16	2x	8	11		9.6±0.94
<i>M. laciniata</i>	16	2x	8	10		8.8±0.72
<i>M. arabica</i>	16	2x	9	11		9.9±0.75
<i>M. ciliaris</i>	18	2x	9	11		10.3±0.57
<i>M. lupulina</i>	16	2x	8	10		9.2±0.75

گونه‌های دیپلوئید ۹ و در گونه‌های تراپلوئید ۱۶ می‌باشد. این نشان می‌دهد که با افزایش سطح پلوئیدی، میانگین تعداد کلروپلاست‌ها در سلول محافظ روزنے افزایش پیدا می‌کند. به طوری که تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنے در گونه‌های تراپلوئید تقریباً دو برابر کلروپلاست‌های آن در گونه‌های دیپلوئید است. این مطلب در شکل ۱ در

حداقل، حداکثر و میانگین تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنے در گونه‌های ذکر شده تعیین و در جدول ۲ آمده است. نتایج جدول نشان می‌دهد که تعداد کلروپلاست‌ها در سلول‌های محافظ روزنے گونه‌های دیپلوئید بین ۷ تا ۱۱ عدد بوده در حالی که در گونه‌های تراپلوئید ۱۴ تا ۱۶ عدد است و میانگین تعداد کلروپلاست‌ها در

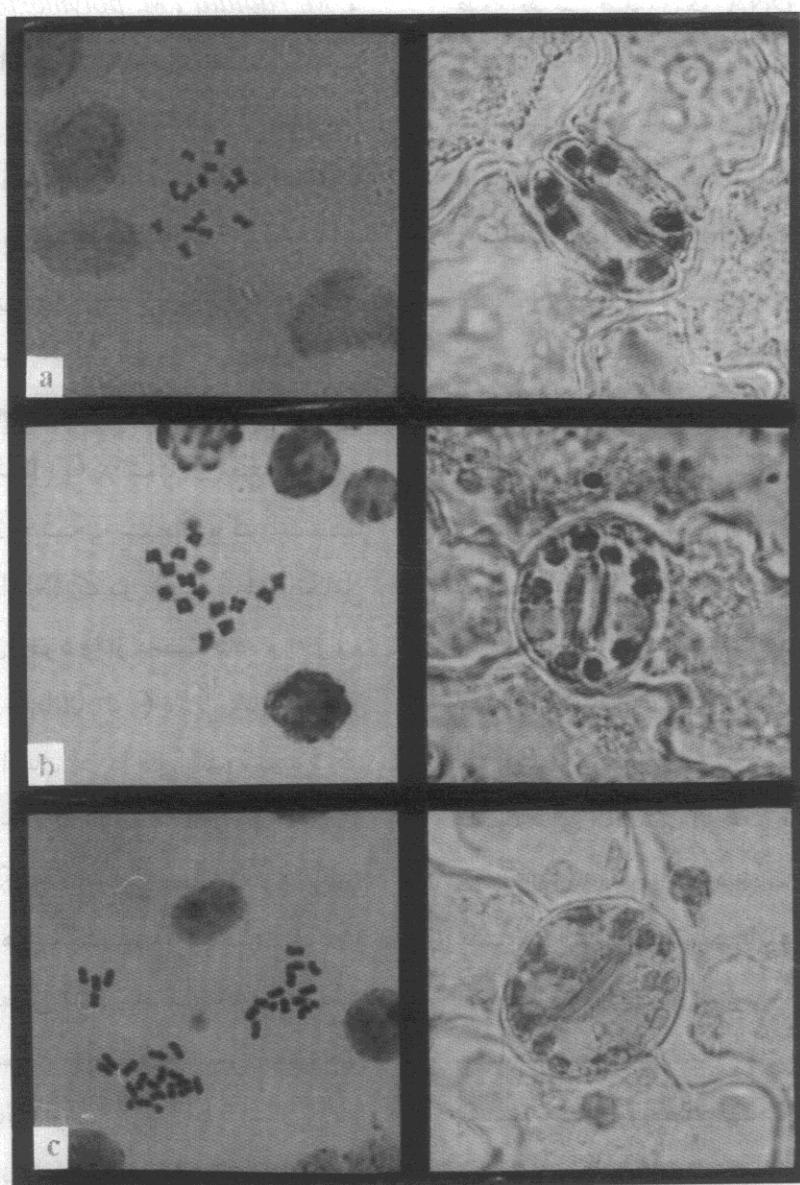
طور تقریبی صد ژن در آن موجود است ولی باید توجه داشت که تقسیم، رشد و عمل بیوشیمیایی آن با بیان ژن‌های موجود در هسته ارتباط دارد (Leech, 1981). ناکانو و همکاران (Nakano *et al.*, 2001) معتقدند ماهیت انتقال پیام از طریق DNA هسته به DNA کلروپلاست هورمونی است. وی اظهار داشت این هورمون سیتوکینین می‌باشد، هر چند وی نتوانست ژن‌هایی را که قبل از تولید سیتوکینین در گیرند را مشخص سازد. حال اگر قبول کنیم که ژن‌های مربوط به تشکیل کلروپلاست به DNA هسته منتقل شده‌اند، پس پلی‌پلوئیدی تعداد نسخ ژن‌های مربوط به تشکیل کلروپلاست را افزایش می‌دهد و در نتیجه جهش در یک یا تعدادی از نسخه‌های یک ژن اثر معنی‌داری بر سازگاری موجود زنده نخواهد داشت و قادر به حذف طبیعی اندامک نمی‌باشد. از آن جایی که کلروپلاست در نتیجه ظاهر این ژن‌ها ساخته می‌شود، با پلی‌پلوئیدی تعداد نسخه‌های موجود یک ژن یا ژن‌های سازنده کلروپلاست بیشتر شده و با افزایش میزان سیگنال‌های مناسب، تعداد کلروپلاست نیز افزایش می‌یابد (Gupta, 2003). در این بررسی ارتباط میان تعداد کلروپلاست‌های سلول‌های محافظ روزنه با سطح پلوئیدی در گونه‌های مختلف یونجه تأثیر می‌شود.

در مقایسه با شمارش تعداد کلروپلاست در سلول‌های محافظ روزنه ملاحظه می‌شود که

گونه‌های *M. radiata*, *M. polymorpha* و *M. scutellata* قبلی در خربزه (Fassuliotis and Newlson, 1992) و سیب زمینی (Mozafari *et al.*, 1997) نیز تعداد کلروپلاست‌های ارقام تراپلوبloid را تقریباً دو برابر ارقام دیپلوبloid گزارش نموده‌اند. همبستگی بین تعداد کلروپلاست و تعداد کروموزوم ($= 98$)، مثبت و در سطح $\% 1$ معنی‌دار بود (شکل ۲). دانشمندان معتقدند نیای کلروپلاست یک سیانوباکتر است (Molnar, 1999) که در طی فرایند تکامل عمدۀ ژن‌های خود را از دست داده و به ژنوم کوچک‌تری (۱۵۰ kbp ~) تبدیل شده است و یا به وسیله انتقال ژن داخلی اندوسیمیوبیوتیک مابقی ژن‌های خود را به هسته منتقل کرده است. از آن جا که تکثیر غیرجنسی سیانوباکترها باعث تجمع جهش‌های کشنده در اندامک شده و سبب کاهش تطابق آن با محیط گردیده، ممکن است اندامک براثر رانش ژنتیکی (Genetic drift) از بین بود. اما با انتقال ژن از کلروپلاست به هسته در واقع تکثیر آن از غیرجنسی به جنسی تبدیل شده و با افزایش نوترکیبی بقاء موجود افزایش یافته است (Martin *et al.*, 1998).

کلروپلاست دارای DNA حلقوی و مستقلی است که ژن‌های موجود در آن در گونه‌های مختلف بسیار پایدارند (Martin and Hermann, 1998). اگرچه این اندامک ژن‌های مخصوص به خود را دارد و به

* Molnar, S. 1999. Chloroplast genetics. <http://www.geocities.com/we-evolve/Pants/chloroplast.html>

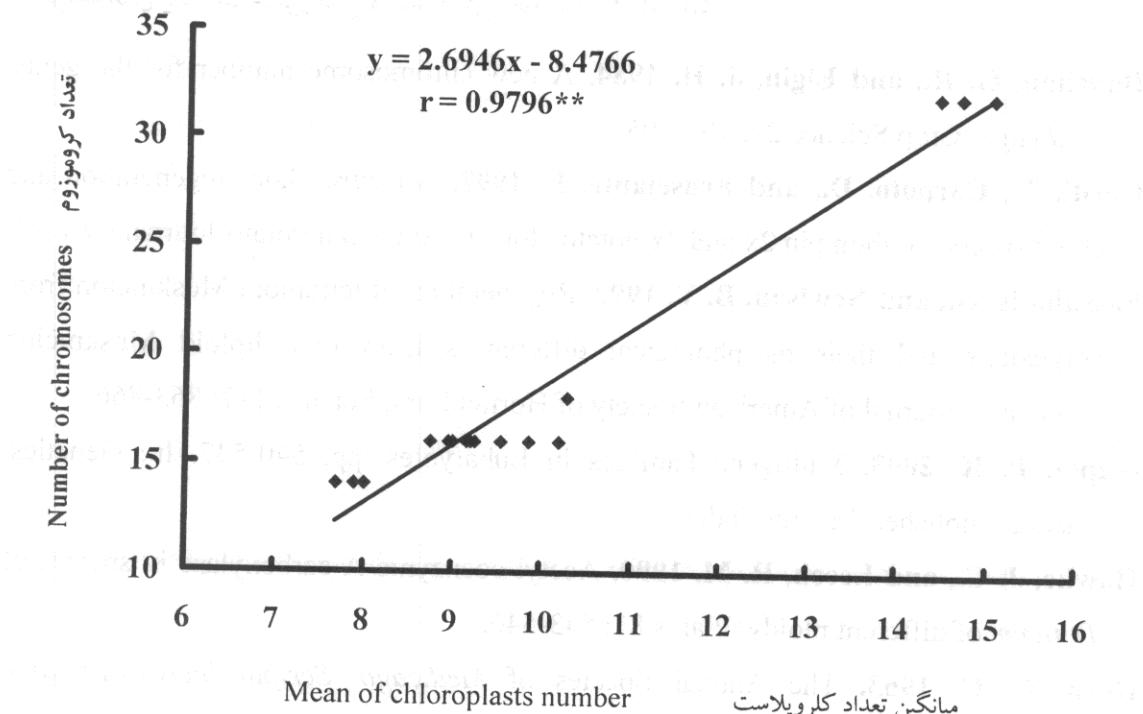
شکل ۱- تعداد کروموزوم در پهنه متافازی سلول‌های مریستم ریشه (چپ) و تعداد کلروپلاست سلول‌های محافظ روزنه (راست) در گونه‌های یونجه: (a) *M. polymorpha* ، (b) *M. radiata* ، (c) *M. scutellata*

Fig. 1. Number of chromosomes in root tip cells in metaphase stage (left) and chloroplasts in stomatal guard cells (right) in *Medicago* species: *M. polymorpha* (a), *M. radiata* (b), *M. scutellata* (c)

مشکل بودن، مستلزم داشتن بذر سالم و صرف حداقل یک هفته زمان برای مراحل آماده سازی

تعیین سطح پلوئیدی به روش شمارش کروموزمی سلول‌های متافاز میتوزی ضمن

نمونه هاست، در حالی که با شمارش
کوتاه تر یعنی در حدود ۱۰ دقیقه می توان سطح
کلروپلاست های سلول های محافظ روزن، تنها

شکل ۲- همبستگی بین میانگین تعداد کلروپلاست و کروموزوم در ۱۷ گونه یونجه
Fig. 2. Correlation between mean of chloroplasts number and chromosomes number in
17 *Medicago* species

مقرن به صرفه، آسان و سریع جهت
تعیین سطح پلوئیدی گونه های سرد یونجه
توصیه می گردد.

پلوئیدی را تعیین کرد. لذا بر اساس نتایج
این تحقیق شمارش کلروپلاست های
سلول های محافظ روزن به عنوان روش

References

- اهری زاد، س. ۱۳۷۰. بررسی تعداد روزن، ارتفاع بوته و ارتباط آنها با سطح پلوئیدی در یونجه های یک ساله. پایان نامه کارشناسی ارشد اصلاح نباتات. دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز.
- سریعت، ا.، میرزا بی ندوشن، ح.، قمری زارع، ع.، و سنتکشاویش، م. ح. ۱۳۸۰. بررسی کاریوتیپ گونه هایی از یونجه های یک ساله با استفاده از روش های آماری چند متغیره. تحقیقات ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتعی و جنگلی ایران ۶: ۱-۲۳.

گرانچیان، ع. ۱۳۷۲. بررسی مورفولوژیک و سیتوژنیک یونجه‌های یک ساله استان خراسان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی کرج.
میرزایی ندوشن، ح.، شریعت، ا.، قمری زادع، ع.، و سنتگرash، م. ح. ۱۳۸۰. مطالعات سیتوژنیک گونه‌هایی از یونجه‌های یک ساله. پژوهش و سازندگی جلد ۱۴: ۶۳-۵۸.

- Bauchan, G. R., and Elgin, J. H. 1984.** A new chromosome number for the genus *Medicago*. *Crop Science* 24: 193-195.
- Cardi, T., Carpoto, D., and Frusciante, L. 1992.** *In vitro* shoot regeneration and chromosome doubling in 2x and 3x potato cloned. *American Potato Journal* 69:1-12.
- Fassuliotis, G., and Newson, B. V. 1992.** Regeneration of tetraploid Muskmelon from cotyledons and their morphological differences from two diploid Muskmelon genotypes. *Journal of American Society of Horticultural Science* 117: 863-866.
- Gupta, P. K. 2003.** Multigene Families in Eukaryotes. pp. 540-547. In: Genetics. Rastogi Publisher. Meerut, India.
- Hawke, J. C., and Leech, R. M. 1990.** Acetyl coenzyme A carboxylase in species of *Triticum* of different ploidy. *Plants* 81: 543-546.
- Heyn, C. C. 1963.** The Annual Species of *Medicago*. *Scripta hierosolymitana*. Publication of the Hebrew University, Jerusalem. 153 pp.
- Koornneef, J., Vandiepen, A. M., Hanhart, C. J., Kieboom-de Wast, A. C., Martinell, C., Schoenmakers, H.C.H., and Wijbrandi, J. 1989.** Chromosome instability in cell and tissue cultures of tomato haploid and diploid. *Euphytica*. 43: 179-186.
- Leech, R. M. 1981.** Observation of the mechanism of chloroplast division in higher plants. *New Phytopathologist* 87: 1-9.
- Mariami, A., Pupilli, F., and Calderini, O. 1996.** Cytological and molecular analysis of annual species of the genus *Medicago*. *Candian Journal of Botany* 74: 299-307.
- Martin, W., and Herman, R. G. 1998.** Gene transfer from organelles to the nucleus: how much, what happens and why. *Plant Physiology* 118: 9-17.
- Martin, W., Stoebe, B., Goremykin, V., Hansmann, S., Hasegawa, M. and Kowallik, K. 1998.** Gene transfer to the nucleus and the evolution of chloroplasts. *Nature* 400: 119-120.

- Mozafari, J., Wolyn, D. J., and Ali-Khan, S. T.** 1997. Chromosome doubling via tuber disc culture in dihaploid potato as determined by confocal microscopy. *Plant Cell Reporter* 16: 329-333.
- Murray, H., and Standing, L.** 1992. Genomic constancy during the development of *Lathyrus odoratus* cultivars. *Heredity* 68: 321-327.
- Nakano, T., Kimura, T., Kaneko, I., Nagata, N., Matsuyama, T., Asami, T., and Yoshida, S.** 2001. Molecular mechanism of chloroplast development regulated by plant hormones. *Piken Review* 41: 86-87.
- Schreiter, J., Munzert, B., and Moll, A.** 1989. Bestimmung des ploidiegrades durch chloroplast enzahlungen in stomata bei *In-vitro* kia lusregeneraten von kartoffeln. *Arch. Zuchtungs forsch.*, Berlin 19: 69-73.
- Singsit, C., and Oaias-Akians, P.** 1992. Rapid estimation of ploidy levels *In vitro* regenerated interspecific *Arachis* hybrids. *Euphytica* 64: 3, 183-188
- Small, E., and Jomphe, M.** 1989. A Synopsis of the genus *Medicago* (Leguminosae). *Canadian Journal of Botany* 67: 3260-3294.

آدرس نگارندهان:

فرنگیس قنواتی- داشتگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران.
جواد مظفری- بخش تحقیقات ژنتیک و ذخایر توارثی، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، صندوق پستی ۱۱۹، کرج ۳۱۵۸۵.
علی اصغر معصومی- مؤسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع، پیکان شهر، تهران.